

(המשך מעמוד 69)

מוחץ-לארץ הייתי מעבירה לשמעיה הודעות, ידעתי שיש פועל וידעתי מי הפועל... פעם או פעמיים גם הלכתי לקבל את הכספים כשמעיה איננה... אני יודעת מה יש בתחנה, אני יודעת אם הוומר בתחנה משוכח או גרוע, שמעיה אמר לי. גם האחרים יודעים שאני מעורה וכאשר שמעיה איננה, הם פונים אלי. שמעיה כבר היה שפוך מסמים, זו אחת הסיבות שעשיתי את זה. אבל לא ניהלתי את הרשת ולא לקחתי את הפיקוד, אייפאשר לקחת משמעיה את הפיקוד."

התובעת הגדילה לעשות והביאה שיחת טלפון אחד, שבה מורה שמעיה לאלי פישבוים, אחד מעובדיה, לתת את כל הספרים והחשבונות לשרה. אני רוצה שהיא תנהל את העבודה והחשבונות. אז בקיצור, תן לה מה שהיא רוצה, תן לה את פינגסל החשבונות ומה שבא לה. קולה של שרה נשמע ברקע כשהיא אומרת:

"יאללה, אני יודעת הכל". שרה טענה כי בשיחה זו היה שמעיה מסטול לגמרי ולא ידע מה הוא מדבר, והסבירה כי בעסקים אין סיפרי חשבונות.

מדוע שיקרת מעל דוכדיהעדים וסיפרת גירסתה שקר שלא קושרת אותך לעסקיהסמים בשום שלב מחיידך? שאלה התובעת. שרה ענתה: "אני אומר לך את האמת, פחדתי להודות. אמרתי שאם אני אספר את זה, אתם תקשרו את זה ותגידו שהיה הזמן זה היה ככה, וזה לא נכון. זה היה רק מהרגע שאני חזרתי מחו"ל, וגם זה היה תהליך עד שנהייתי כזאת, עד שנכנסתי לאפאטיה. אמרתי שאם אודה בזה, בית-מישפט יגיד שזה היה כן מלבתיחילה. זה היה הפחד שלי."

אחרי סיום עדותה, היה על השופטים להחליט אם שיקרה שרה, רק כאשר הכחישה את מעורבותה ברשתהסמים אחרי הרצח. או שיקרה גם כאשר הכחישה כל קשר

לרשת בזמן הרצחות עצמן. לשופטים היתה בעיה ליישב את התרמית של האשה הצעירה התרבותית, המדברת על קפקא ועל דון-קישוט ומנסחת את דבריה בדיוקנות הראויה לקינאה, עם אשת-השטן אשר ציוותה על ארבעה אנשים, לבוכו את שולמית ואת מישל.

לא מקור לגאווה

השופטים אמרו את דברם באשר לשרה, בפסק-הדין: "שרה שנשמעה מהמנה למדי במרכיב תשובתיה בחקירה הראשית, איבדה לגמרי את ביטחונה ושיווי מישקלה בחקירה הנגדית, וככל שנמשכה החקירה התגלתה כמלוא מערומיה — שקרית — שבחקירה הראשית. לאורך כל הערויות היה קו ההגנה כי שרה לא קשורה כלל לחבורת הפשע של

הם שקלו בוודאי את התפרצותה כבית-המישפט, כאשר אמרה את האני מאמין שלה: "אני חפהמפשע ואני ישנה טוב בלילה; הרבר היחיד שמטריד אותי, זה שמאשימים אותי. אני אעלה על רעתי פיתרון של רצח? הרי זה נוגד את החשיבה שלי זה לא הומאני אתם חייבים להבין רבר אחד, אני עומדת כאן כבר שנה וחצי, אני לא מיפלצת: אבל ישבה פה תקופה ארוכה האמא של שולמית שלי המנוחה. אני לא הכרתי את הבת שלה, היא היתה יושבת כאן בשחורים והיתה מסתכלת כי בצורה כזאת, המבט שלה רודף אותי: רציתי לקום ולהגיד לה כמה פעמים

נעמי אדווה מספרת על שרה אנג'ל בכלא:

אשרה קנאית!

ביום שבו נודע על זיכוייה של שרה (שמוליק) אנג'ל במישפט הריצח הכפול מס' 2 — שבו נרצחו שולמית שלי ומישל נחמיאל על-ידי כולה שמעיה אנג'ל, אשר נידון למאסר-עולם — ירדו שתי רמויות, שהיו קשורות באותה פרשה, למחתרת. הראשונה היא חגית ולדמן, אשר נתפסה בנמליהתעופה בלוד, כשברשר תה קילוגרם הרואין. בעיקבות מעצרה גילתה המיטרה מה מן אנשי רשת-הסמים שאיתם היתה קשורה. השניה היא יפה מרדכי, אשר הרתה לשמעיה אנג'ל כאשר ביקרה אותו בכית-המעצר ברמלה.

שתי הנשים מסתרות (כל אחת כנפרד) ואין איש פוגש אותן מאז שיחרורה של שרה אנג'ל מהכלא. חגית ולדמן עברה תלאות מרובות, כאשר היתה כלואה בכלא-הנשים נווה-התרצה יחד עם שרה אנג'ל. היא הוכתה על-ידי אסירות שהיו חברות של שרה. לא פעם איימו עליה אסירות ומסרו לה כי טוב יהיה אם תשנה את עדותה הקושרת את שמעיה לפרשת הסמים והריצח.

שרה אנג'ל ניסתה להריח את חגית ולדמן ממתן עדותה בבית-המישפט. אולם על אף האיומים והפחדים, מסרה חגית ולדמן את גירסתה בבית-המישפט ותקופה קצרה לאחר מכן שוחררה מכלא נווה-התרצה.

חגית מנגוררת בבתי-סם ומנסה לשקם את חייה, אך מאז שיחרורה של אנג'ל היא מסתתרת בביתה רוב הזמן ואינה נפגשת עם מכרים. היא עדיין חוששת כי האיומים שהושמעו בימי שהותה בכלא יתמשו, ואין היא מוכנה לקחת את הסיכון.

מאחרי גבו של השוטר

שרה אנג'ל היתה דמות דומיננטית בנווה-התרצה. במיוחד היתה אדורה על כמה אסירות הנחשבות מסוכנות, רובן נרקומניות שנידונו למאסר פעמים רבות. לנרקומניות הכלואות יהיו יוצאת עניין משותף: כאשר אחת מהן יוצאת לחופשה קצרה, היא חוזרת ברדי-כלל עם כמות של סמים ומנסה להבריחם אל בין כותלי הכלא. נהוג לחלק לחברות כמות מן הסם, כדי להיות במצור ראש-ל-ראש. שרה טענה במישפט שהשתמשה בהרואין רק פעם אחת בחייה ואת, לדבריה, כדי ללכת לאברון יחד עם שמעיה בעלה.

על רקע של הברחת הרואין לכלא, הכירה יפה מרדכי את שמעיה אנג'ל. יפה, נרקומנית בת 24, התגוררה יחד עם חברתה, קלרה אררי, ושוכנת יפה. קלרה הכירה ליפה את "שפיגלר" — שמעון ברודר — שהיה אף הוא נרקומן שניהל התנתסמים ככרס-התימנים. התחנה היתה כבעלותו של שמעיה אנג'ל, שהיה באותם הימים בבית-המעצר רמלה. שפיגלר ניהל את ענייני הפינגסנים של שמעיה ואף מכר את מכונתו של שמעיה, כדי לשלם שכר-טירחה לפרקליטו, רודר יפתח.

באחת הפעמים, כאשר טילפן שמעיה מהכלא לביתו של יפה וקלרה, שם התגורר שפיגלר באותם הימים, ענתה יפה לטלפון. שמעיה ויפה קשרו קשר טלפוני ושמעיה ביקש כי יפה תבוא לבקר יחד עם שפיגלר בביקורו

שמעיה אנג'ל חשוטר העלים עין

הבא. הביקור נעשה כחודר ללא סורגים. שמעיה ביקש את הסוהר שירשה לו לשוחח עם יפה בשירותים. השוטר היפנה את גבו, כאשר שמעיה ויפה קיימו יחסים במשך שעות רבות. יפה נשארה בקשר עם שמעיה. הוא נהג לטלפן אליה והיא שלחה לו מיכתבים. היא ביקרה אותו בכל שבוע ונהגה להביא לו הרואין שקיבלה משפיגלר. במשך הביקורים ביקש שמעיה מיפה שתביא לו כמיות יותר גדולות. הוא הסביר לה שהוא צריך לחלק את הסם עם שמוליק אשתו,

שנמצאת במצב של דיכאון בנווה-תרצה. באותם ימים נהגו יפה, חברתה, קלרה אררי, ושוכנת יפה. קלרה ועוד חברה להעביר סמים מתחנתו של שפיגלר בכרס-התימנים למקומות אחרים בעיר. שפיגלר, שהיה במעקב מישטירתי, חשש לגעת בסמים והפעיל את שלוש החבורות ששימשו ככלרריות סמים. הקבוצה נתפסה על-ידי המיטרה

יפה מרדכי בהריון משמעיה

והועמדה לדין (העולם הזה 7.12.82). קודם המעצר ניסו חבריו של שמעיה לדבר על ליבה של יפה, כדי שתבצע הפלה. שמעיה חשש כי אשתו תרע על הרפתקתו עם יפה. יפה סירבה בכל תוקף. היא רצתה

בילד. יפה נלקחה מביתה כשהיתה בת 5 וטולטלה ממוסד אחד לשני יותר מאוחר היתה אצל מישפחות אומנות רבות. ליפה לא היה איש בעולם. אביה רצח את אמה לנגד עיניה. כשהיתה ילדה בת 5, אמה מתה לידה ואביה נשלח למאסר-עולם. מעצרו של יפה וחברותיה הוארך כמה פעמים. הן שהו בבית-המעצר באברכיב.

ליפה הועברו איומים ברצח באמי צעות אסירה שנשלחה על-ידי שרה אנג'ל מכלא נווה-התרצה. אותה אסירה, המרצה עונש-מאסר

כנווה-התרצה, הגיע לבית-המעצר באברכיב יום לפני מתן גזר דינה בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב. היא פנתה אל חברתה של יפה בחודר האוכל, וסיפרה כי היא מאוד אוהבת את שמוליק וכי אם יקרה משהו לשמוליק, היא מוכנה אפילו להתאבד בשבילה. הרמו הובן ונמסר ליפה.

להוציא את העובר מהבטן

עבור שבועיים, כאשר הורף ספור הרריון לעיתונים, תקפה אותה האסירה סוהרת בנווה-התרצה, וזאת במטרה ברורה להגיע שוב לבית-המעצר באברכיב.

למרות נסיונותיה להתנכל ליפה בבית-המעצר לא הגיעה אליה. היא פנתה לחברתה של יפה ושאלה כיצד מעזה יפה לטעון שהיא בהריון משמעיה, היא הסבירה לחברה שיפה בת-ימלא שלא פגשה בה, היות שהת' כוננה לבעוט בה ולהוציא לה את העובר מהבטן.

בבית-המעצר, שם נודע על כך במיקרה, נקטו אמצעי-הירידה ולא הפגישו את יפה עם אסירות נוספות שהגיעו מנווה-התרצה ואשר רצו להתנכל לה. אחרי שלב-לרריות הסמים הווארך המעצר עד תום ההליכים, הן היו אמורות להישלח לנווה-התרצה לפי הנהוג הרגיל. המיטרה, שידעה על הריונה של יפה ועל האיומים, חרנה ממינהגה והשאירה את שלוש הבלי-רריות בבית-המעצר באברכיב, עד תום מישפטן.

יפה השתחררה מהכלא והמשיכה להשתמש בהרואין. כעבור חודש נלקחה לבית-החולים, שם הפילה את הילד שבו בה רצתה. איומים מהכלא המשיכו להגיע אליה.

היום, אחרי שיחרורה של שרה אנג'ל, מסתתרת יפה ופחדת מזעמה של שרה, שעלולה לממש את האיומים. מאז שיחרורה מהכלא, לא נראית שרה במקומות שבהם נהגה להימצא בעבר. מאז מסרה חלו שינויים חברתיים רבים בקרב החוגים שאליהם היתה שייכת.

חלק מהנרקומנים מתו כתוצאה משימוש מופרז בהרואין, אחרים הפכו עדי-מרינה וחלק הארי נשפט והוכנס לכלא לשנים ארוכות. שמוליק מסוכנות רוב הזמן עם חברתה, אורנה, שאיתה גרה יחד, בזמנו, בשכונת-התיקוה, ברירה שנשכרה עבור שתיון על-ידי עבריו ידוע. זה היה זמן רב לפני הכרותה עם שמעיה אנג'ל.

שרה אנג'ל הכחישה במישפט כל קשר לסמים, היא הכינה כי כל הודעה בעניין של סמים היתה קושרת אותה באופן ישיר גם לרצח.

נעמי אדווה

שרה בכלא רוצה ילד!

שמעיה ולעסקי הסמים, אף לא לעישון סמים, רק לנוכח התמונות שבהן היא נראית מעשנת, שהגישה התובעת, הורה שמעיה לראשונה כי שרה עישנה לעיתים חשיש, לא יותר מזה."

שרה בעצמה באה בטרוניות רבות על כך שהעלילו עליה כאילו היתה קשורה לסמים, כעוד שכל מה שרצתה היה לגמול את שמעיה ולהילחם בסמים. אולם בחקירה הנגדית הוצגה בעניינים האלה ככלי-דיק. הקלטות טלפוניות שהתביעה השכילה להביא ולהבין אותה בהן, הצביעו בעליל כי מעורבת בניסיון להטות מישפט ולסכל מיסדררריותיה, בהמשך היתה שותפה לעסקי הסמים בתחנה של שמעיה והיו פונים אליה בהעדרו של שמעיה, והיא היתה נותנת הוראות או מעבירה הנחיות."

קובעים השופטים: אין זו אותה שרה תמימה שהוצגה בחקירה הראשית... גם חגית ולדמן העידה על נסיונותיה של שרה להניאה שלא להוכיח את שמעיה בעדותה.

"אני מוכן לאמר על שרה שירעה על המתרחש, אני מוכן אף לחשוד בה, כסכירות לא מעטה, כי אמרה את הדברים המיוחסים לה (לבזוז את שלי ומישל — א.א.) אך אינני יכול לאמר כשיכנוע מוחלט, ללא ספקות, שאפשר לסמוך על עדויות ארבעת העדים ולהרשיע אותה בעבירות רצח." שלושה השופטים זיכו את שרה מאשמות הרצח. גם סניגוריה של שרה, רודר יפתח ושימחה זיו, אשר נילוו אליה, עם שיחרורה, לארוחת-ערב חגיגת ושתו איתה שמפניה. יודעים כי הזיכוי איננו מקור לגאווה עבור שרה. זה לא זיכוי שאפשר לתלות על הקיר, כפי שאומרת התובעת. שרה איננה יוצאת צחה כשגל מהפרישה הנוראה של הרצח הכפול של שני אנשים חפים מפשע, ויש רגליים למסקנה כי התביעה תערער על הזיכוי.

בבית-המישפט העליון, בעת העידות, תבקש בוודאי התביעה להרשיע את שרה גם בעבירות שבהן הודתה כמו פיה, ואשר התגלו והוכחו במישפט. העבירות של מכירת סמים, ניסיון לשכשח הליכי מישפט בעניין טירפוד מיסדררריותיה, וכן בעניין חגית ולדמן, בלרריות הסמים, שהעידה בבית-מישפט, כי שרה ניסתה להשפיע עליה לשנות את עדותה.

בניתיים, היא היתה צריכה לשבת כשקט, ולא לצאת לראש-חוצות בהצטרות על חפותה ועל כך ששמעיה הוא ילד טוב, אמרו אנשים בפרקליטות. עד תום העידות היא זכאית על תנאי, ציון מישפטן אחר.

אילנה אלון

עם התינוק של אורית ארביב והרצל אביטן.